

ВІННИЦЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ВІННИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА
ВІННИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА КОЦЮБІНСЬКОГО

**УКРАЇНСЬКА
РЕВОЛЮЦІЯ
(1917–1921)
В ІМЕНАХ:
ВІННИЦЬКІ СТОРІНКИ**

Біографічний довідник

Вінниця
ТВОРИ
2019

УДК 929:94(477.44) «1917/1921»
У45

Рекомендовано до друку рішенням вченої ради факультету історії,
етнології і права Вінницького державного педагогічного
університету імені Михайла Коцюбинського
(протокол №9 від 14 травня 2019 р.)

Рецензенти:

Васильєв В. Ю., доктор історичних наук, провідний науковий
співробітник Інституту історії України НАН України;
Легун Ю. В., доктор історичних наук, професор,
директор Державного архіву Вінницької області

Упорядник *Кароєва Т. Р.*

Відповідальний за випуск *Зінько Ю. А.*

*Книгу видано за сприяння Вінницької обласної
державної адміністрації та Вінницької обласної ради*

Українська революція (1917–1921) в іменах: вінницькі
У45 **сторінки** : біогр. довід. / упоряд. Т.Р. Кароєва, відп. за вип.
Ю.А. Зінько ; Вінниц. ОДА, Вінниц. обл. рада, Вінниц. держ. пед.
ун-т ім. М. Коцюбинського. — Вінниця : ТОВ «ТВОРИ», 2019. — 320,
24 с. : фото, іл.

ISBN 978-966-949-180-0

У виданні подано біографічний матеріал про діячів доби Української революції (1917–1921), пов'язаних з теренами сучасної Вінницької області. Він охоплює уродженців краю та тих осіб, які брали активну участь у діяльності українських інституцій цієї доби. Усього пропонується 373 статті та довідки, які, за можливості, доповнені портретними зображеннями. Для зручності використання пропонуються іменний та географічний покажчики, картосхеми основних воєнних подій на теренах краю, а також відомості про авторів статей.

Для науковців, освітян, працівників культури, краєзнавців, працівників у галузі туризму, всіх, хто цікавиться і досліджує історію Подільського краю.

УДК 929:94(477.44) «1917/1921»

ISBN 978-966-949-180-0

© Вінницький державний педагогічний
університет імені Михайла Коцюбин-
ського, 2019
© ТОВ «ТВОРИ», 2019

Дж.: Реєнт О. П., Рекрут В. П. Нариси життя Лінтинщини 1917–1921 рр.: революційні події та повсякденність. Київ, 2017. С. 264.

Тетяна Кароєва

КАШИНСЬКИЙ Михайло Павлович (?–?) – громадський діяч, священник. Закінчив духовну академію. Вчитель Вінницької чоловічої гімназії. Земський гласний. Один із засновників та член ради Вінницького т-ва «Просвіта» (1917). Викладав українську та російську мови у першій та другій гімназіях Вінницького т-ва «Просвіта». Директор гімназії Вінницької Української т-ва «Просвіта» гімназії (червень 1918), слухач курсів українознавства у Вінниці (серпень 1918). Подальша доля невідома.

Дж.: Малюта О. В. Вінницька «Просвіта» та її діячі в українському національному державотворенні 1917–1920 рр. // Наук. пр. Миколаїв. держ. гуманітар. ун-т ім. П. Могилі. Миколаїв, 2007. Т. 74. Вип. 61 : Іст. науки. С. 164–169.

Ольга Малюта

КАШУБА Петро о. (1890, Жовтанці, Жовків. пов., Королівство Галичини та Лодомерії, Австро-Угорщина (нині Кам'янка-Бузьк. р-н Львів. обл.) – 06.11.1919, Вінниця, Поділ. губ.) – релігійний діяч. Закінчив теологічні студії в Львівському ун-ті. У 1917 рукопокладений на священника УГКЦ. Вступив до лав УГА та був призначений духовним референтом при І Галицькому корпусі. У серпні–листопаді 1919 провадив службу на Поділлі. Захворів на тиф і помер.

Дж.: Лебедович І. Полеві духовники Української Галицької Армії : матеріали до історії. Вінніпег, 1963. С. 83, 137.

Олеся Коваль

КИСЕЛЬОВ Сергій Іванович (13.09.1877, Чорний Острів, Проскурів. пов. Поділ. губ. (нині Хмельн. р-н Хмельн. обл.) – 02.12.1937, Вінниця) – громадсько-політичний діяч, правник. Народився у сім'ї київського спадкового почесного громадянина. Навчався у 2-й Кишинівській (за іншими даними, Київській) гімназії (1889–1897), на юридичному ф-ті Київського ун-ту (1897–1900). У вересні 1901 – березні 1907 працював в судових установах на Поділлі. Пройшов шлях від молодшого слідчого до мирового судді 1-ї дільниці Проскурівського пов. У 1911 обраний гласним Проскурівського повітового земства, а згодом також гласним Подільського губернського земства. У травні 1912 – квітні 1917 – голова Проскурівської повітової земської управи. Проявив себе здібним організатором. Член партії конституційних демократів (за деякими відомостями). Член Проскурівсько-Летичівського сільськогосподарського т-ва та Проскурівського підвідділу Російського імператорського військово-історичного т-ва. Займався благодійницькою діяльністю (працював у т-ві Червоного Хреста, був почесним членом Чорноострівського сільськогосподарського попечительства дитячих притулків, почесним опікуном Проскурівського Олексіївського реального училища). З грудня 1914 – редактор проскурівської газети «Наша земська газета» (із січня 1915 – «Земська думка», з 1917 – «Вільна думка»). Із серпня 1917 – голова Проскурівської повітової продовольчої управи, з грудня – почесний голова Проскурівського відділу ПТСТГ. У листопаді 1917 – січні 1918 виконував обов'язки Проскурівського повітового комісара. Разом із В. Шульгіним та Д. Гейденом брав участь у виборах до УУЗ по списку №10

(Позапартійна група Руських виборців і сільських господарів). Із встановленням Української Держави, за рекомендацією голови Спілки хліборобів-власників *Д. Гейдена* призначений губернським старостою Поділля (13.05.1918). Діяв в умовах австро-угорської окупації краю. Прагнув спрямувати процес стабілізації суспільно-політичної ситуації у межі закону. Усвідомлював необхідність соціального компромісу у земельному питанні шляхом здійснення поміркованої та компенсаційної аграрної реформи. Сприяв підготовці відкриття першого у краї вищого навчального закладу – Кам'янець-Подільського державного ун-ту (22.10.1918). Усвідомлюючи складність внутрішньополітичних проблем і радикалізацію суспільних настроїв, після повстання Директорії УНР і переходу на її бік у Вінниці командира 2-го Подільського корпусу *П. Єрошевича*, 19.11.1918 передав службові справи представнику українських політичних сил *Г. Стенурі*. Виїхав до Проскурова, де невдовзі був заарештований отаманом *Й. Біденком*. Звільнений наказом Директорії УНР у січні 1919. У червні 1919 очолив проскурівський осередок Червоного Хреста. Із встановленням радянської влади втратив власність, зокрема, будинок у Проскурові. У 1920-х переїхав до Вінниці. Працював у різних радянських торговельних установах. Попри лояльність до режиму й аполітичність, у 1919–1923 п'ять разів арештовувався більшовицькими спецслужбами. Зокрема, 1922 заарештований за «службу у гетьмана» у складі групи з 23 осіб. Звільнений за сприяння *Л. Каменева*. Певний час працював юристом в «Робтресті». Останнім місцем роботи був «Облвнторг» – торговельний відділ Вінницького

обласного виконавчого комітету, де очолював юридичну службу. Арештований 27.10.1937 за звинуваченням у здійсненні націоналістичної контрреволюційної агітації у різко ворожій формі проти Радянської влади. Розстріляний. Реабілітований.

Дж.: Білецький Л. Мої спомини (1917–1926 рр.). Кам'янець-Поділ., 2013. С. 140; ДАВіО. Ф. Р-6023. Оп. 4. Спр. 16611. Арк. 27 ; Ф. 138. Оп. 6. Спр. 57. Арк. 1–9; Єсюнін С. М. С. Кисельов: від «молодшого юриста» до губернського старости // Матеріали 10-ї Поділ. іст.-краєзнав. конф. Кам'янець-Поділ., 2000. С. 365–371; Кравчук О. М. Проскурівський період в житті і діяльності Сергія Івановича Кисельова // Місто Хмельницький в контексті історії України : матеріали 3-ї наук.-краєзнав. конф. Хмельницький, 2011. С. 177–189; Подільський губернський староста Сергій Кисельов (1877–1937) у документах епохи / упоряд.: О. М. Кравчук, І. І. Ратушняк, К. В. Завальнюк. Вінниця, 2016. С. 3–38; Ратушняк І. І. Подільський губернський староста Української Держави 1918 р. С. Кисельов у спогадах сучасників // Наук. зап. Вінниц. держ. пед. ун-ту ім. М. Коцюбинського. Сер. : Історія. Вінниця, 2015. Вип. 23. С. 249–255; Ратушняк І. Антигетьманське повстання на Поділлі у спогадах В. Рейнбота // Там само. Вінниця, 2018. Вип. 26. С. 307–311; Слово Подолии. 1918. № 8. 24 мая; ЦДАВОВУ. Ф. 1793. Оп. 1. Спр. 1. Арк. 1 ; Ф. 538. Оп. 1. Спр. 8. Арк. 1–2.

Ігор Ратушняк

КИЦАЙ Омелян Григорович (?; Гонятин, Грубешів. пов. Холм. губ. (нині Грубешів. пов. Люблин. воеводство, Польща) – ?) – громадський діяч. Народився у сім'ї селянина. Закінчив Холмську духовну семінарію (1914). Вступив до Київської